

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 396
din data de 05.07.2017

Dosar nr. 339/2016

Petiția nr. 2906.09.05.2016

Petent: ..

Reclamat: Instituția Primarului Comunei Holboca

Obiect: refuzul punerii la dispoziție a registrului electoral ce cuprinde alegătorii din comună, pe baza interpretării unei norme juridice.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 ..

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Instituția Primarului Comunei Holboca, str. Principal, nr. 40, Județul Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta declară că partea reclamată, refuză să-i pună la dispoziție registrul electoral ce cuprinde alegătorii din comună, pe baza interpretării unei norme juridice.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2906.19.05.2016, a fost citată doamna *C.D.I.D.* în calitate de petentă, pentru data de 06.06.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.3137.19.05.2016, a fost citată *Instituția Primarului Comunei Holboca* în calitate de reclamat, pentru data de 06.06.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenta susține că partea reclamată prin reprezentantul său, refuză să-i pună la dispoziție, extrasul din registrul electoral ce cuprinde alegătorii din comună. În acest sens,

petenta a formulat o cerere de solicitare înregistrată la Primăria Comunei Holboca sub nr. 4915/21.04.2016 și i s-a răspuns prin adresa cu nr.4942/21.04.2016, "...potrivit art.17, alin.2 din Legea nr.115/2015, primarii sunt obligați să pună la dispoziția partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și organizațiilor cetățenilor aparținând minorității naționale care participă la alegeri". Ca atare, norma juridică nu este opozabilă și candidaților independenți la alegerile electorale. Astfel, petenta consideră că o astfel de interpretare încalcă principiile de drept de ordine public, sens în care măsura este discriminatorie. Petenta este de părere că, enumerarea la care face referire norma juridică nu este una limitativă, iar calitatea de candidat independent nu poate fi negată.

Susținerile părții reclamate

4.3 Partea reclamată arată că a fost informată petenta de exemplarul afișat al Registrului electoral în cauză, în interiorul sălii de Consiliu. Mai mult, la data de 09.05.2016, petentei i s-a înmânat de către consilierul juridic al comunei, extrasul din Registrul electoral.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, partea reclamată refuză să îi pună la dispoziție petentei, registrul electoral ce cuprinde alegătorii din comună, pe baza interpretării unei norme juridice.

De asemenea, Colegiul director în procedura de deliberare a sesizării, invocă **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea,

prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative". Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată în procedura de deliberare a dosarului, de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.**

2. **Colegiul director, va emite un punct de vedere cu privire la obiectul petiției.**
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) C.D.I D,

b) Instituția Primarului Comunei Holboca, str. Principal, nr. 40, Județul Iași

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.

Redactat Gh. L și R.O

VIII. Punct de vedere

8.1 Petenta, potrivit obiectului petiției a dorit să i se pună la dispoziție prin reclamat, registrul electoral ce cuprinde alegătorii din comuna pentru care a participat în alegerile locale din anul 2016, ca și candidat independent. Punerea la dispoziție a Registrului electoral către un candidat independent la alegerile electorale, nu a fost posibil, din cauza normei legale,

respectiv a Legii nr.115/2015, care dispune că, “primarii sunt obligați să pună la dispoziția partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și organizațiilor cetățenilor aparținând minorității naționale care participă la alegeri”. Petenta invocă o normă juridică, care prevede stricto sensu, fără a prevede imperativ ori exhaustiv persoanele care pot să primească o copie a documentului în cauză. Așadar, candidatul independent ar fi nedreptățit să nu primească informația solicitată ce face trimitere la situația electoratului său. Registrul electoral, reprezintă cadrul secțiilor de votare, precum și circumscripția arondată fiecărui participant la alegeri. Așadar, norma juridică în cauză prin art. art.17, alin.2 specifică faptul că, “primarii sunt obligați să-l pună la dispoziția partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și organizațiilor cetățenilor aparținând minorității naționale care participă la alegeri”, fapt ce ar produce efecte discriminatorii cu privire la obținerea de informații din Registrului electoral, de interes pentru toți candidații indiferent că fac parte din cadrul unor partide politice ori sunt independenți. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională. În cauza de față, modificarea legislativă imputată de către petentă nu reprezintă discriminare în accepțiunea art.2, alin.1 din O.G nr.137/2000, modificată.

Gheorghiu Luminița
Membru Colegiul Director